

Jan Dąbrowski, Małgorzata Mogielnicka

Woryty, pow. Olsztyn. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 7, 76-77

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W jednym wypadku stwierdzono wkopanie jamy w grób. Zachowany fragmentarycznie szkielet znajdujący się w grobie posiadał wyposażenie charakterystyczne dla kultury mierzanowickiej. Jama miała kształt lejkiowaty, równomiernie rozchylający się ku dołowi, dno piaskie. Na dnie leżał skurczony szkielet bez wyposażenia. W wypełniaku jamy stwierdzono występowanie kości zwierzęcych, kamieni, fragmentów ceramiki wczesnobrązowej, fragment przęślika wapiennego oraz odłupki krzemienne.

Badania będą kontynuowane.

WORYTY, pow. Olsztyn
Stanowisko 2

Zespół do badań etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej
Instytutu Historii Kultury Materialnej
PAN.

Badania prowadził doc. dr Jan Dąbrowski.
Finansował IHKM PAN, Czwarty sezon
badań, Osada kultury łużyckiej z IV-V
okresu epoki brązu.

Przekopano 200 m² sytuując wykopy w szczytowej partii wzgórza na którym mieści się osada, oraz na jego zboczu północno-wschodnim i w dolnej części zbocza południowego - wszystkie one graniczą bezpośrednio z wykopami lat ubiegłych. Odkryto 26 jam, 18 śladów po słupach, dolną część stojącego w piasku naczynia zasobowego, grób z okresu wpływów rzymskich oraz kilka obiektów o niewyjaśnionym charakterze. Część badanych obiektów była silnie zniszczona.

Obserwacje stratygraficzne, przeprowadzone w wykopie usytuowanym na południowym zboczu pozwoliły stwierdzić siedem kolejnych nawarstwień, z których górne mają charakter akumulacyjny, zsuwowy, natomiast niżej wystąpiły dwie warstwy kulturowe / V i VII/ z materiałem łużyckim, podzielone cienką warstwą akumulacyjną. Zarówno pod warstwą V, jak i VII stwierdzono występowanie jam łużyckich, co dobrze potwierdza wcześniejsze obserwacje odnośnie dwufazowości badanej osady.

W pozostałych wykopach warstwy kulturowe uległy całkowitej denudacji i występowały tam jedynie wyżej wspomniane obiekty. Na uwagę zasługuje jama 158, w której odkryto uszkodzone nieckowate żarno kamienne.

Materiał zabytkowy to niemal wyłącznie fragmenty naczyń, przeważnie chropowatych, wspomniane żarno oraz drobne przedmioty, jak przęślik czy zawieszka.

Prace będą kontynuowane.

WORYTY, pow. Olsztyn
Stanowisko 5

Zespół do badań etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej
Instytutu Historii Kultury Materialnej
PAN

Badania prowadzili doc. dr Jan Dąbrowski
i mgr Małgorzata Mogielnicka/autorka

sprawozdania/. Finansował IHKM PAN.
 Pierwszy sezon badań. Osada kultury
 łużyckiej z późnej epoki brązu.

Stanowisko usytuowane jest na piaszczystym wzgórzu położonym około 300 m na północ od drogi Woryty-Gietrzwałd. Od południa wzniesienie ogranicza jar, a od północy i wschodu tereny podmokłe.

Przekopano łącznie 1,5 ara wykopami o wymiarach 2,5 x 10 m, sfinalizowanymi na kulminacji oraz północnym, południowym i południowo-zachodnim zboczach wzgórza. W wykopach założonych na południowo-zachodnim stoku i na kulminacji na granicy zbocza materiał zabytkowy wystąpił tylko w warstwie próchnicy, natomiast wykop na północnym stoku był całkowicie jałowy.

Obiekty w liczbie 8-ciu wystąpiły tylko w wykopach założonych na kulminacji wzniesienia. Znajdowały się one zasadniczo tuż pod warstwą ziemi ornej na głębokości 20-30 cm a wkopane były w żółty piasek. Dna ich niekiedy sięgały do warstwy piasku warstwowanego. Zarysy ich były z reguły nieregularne, silnie rozwleczone przez orkę, wydłużone lub owalne; średnice wahały się od 40 do 110 cm. W przekroju miały kształt nieckowaty, często z płaskim dnem, o miąższości 14-60 cm. Wypełniaka obiektów stanowił szarawy piasek często z ciemniejszymi wkładkami zawierającymi węgle drzewne. Na inwentarz ich, z wyjątkiem dwu obiektów zawierających tylko węgle drzewne, składały się fragmenty ceramiki i bryłki polepy. W jednym obiekcie / nr 3/ wystąpiła nieobrobiona bryłka bursztynu.

Kontynuacji badań na stanowisku 5 nie przewiduje się .

ZAWADA, pow. Staszów
 Stanowisko II i IV

Zespół Badań nad Polskim
 Średniowieczem
 Uniwersytetu Warszawskiego
 i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadziła mgr Ewa Twarowska,
 Finansowały Zakłady Energetyczne Okręgu
 Wschodniego Elektryfikacji "Połaniec".
 Pierwszy sezon badań. Stanowisko II i IV
 - dwie osady otwarte datowane na V okres
 brązu i hallstatt C.

W trakcie prowadzonych prac ratowniczo-sondazowych na terenie budowy Elektrowni "Połaniec" / badania powierzchniowe przeprowadzono w 1972 r/ na polach wsi Zawada / nizina zalewowa Wisły z szeregiem piaszczystych wzniesień i wydóm/ na których wykonywano w roku bieżącym główne prace ziemne, prowadzono ratownicze prace wykopaliskowe na terenie dwóch stanowisk.

Stanowisko II - osada.

Stanowisko położone jest na południowym stoku piaszczystego wzniesienia objętego uprawą, znajdującego się na wschodnim brzegu głębokiego jaru, dnem którego płynie strumień wpadający do ślepej odnogi Wisły.